

ХАМЛЕТОВИЯТ ВЪПРОС НА БЪЛГАРИЯ

ДА БЪДЕ ИЛИ ДА НЕ БЪДЕ?

**Единствено образованието може да ни спаси,
като нация и държава**

Геополитически измерения на въпроса

Днес геополитическата конфронтация на нации и обединения от нации придобива все повече информационен характер, най-ярко демонстриран от т. нар. цветни революции, чрез които политическа дестабилизация се достига по пътя на информационната война, т.е. чрез информационно-културно-психологическо въздействие върху съзнанието и подсъзнанието на индивиди и групи от индивиди. Ефективността на това въздействие зависи до много голяма степен от нивото на образованост на обекта на въздействие - колкото е по-добре образован даден човек, толкова е по-трудно той да бъде манипулиран. Очевидно е, че състоянието на образованието става най-важен фактор в геополитическата борба (не по-маловажен от степента на со-

Александър ГОЧЕВ

циалната поляризация на обществото), който намалява способността на дадена държава да се противопоставя на външни (геополитически) заплахи и влияния, едно от най-важните от които е

пропагандата

Едуард Херман, специалист в областта на корпоративната власт и корпоративния контрол, и Ноам Чомски разработват модел, който е главна компонента на тяхната критика на медиите. Големите медийни институции са огромни корпорации, а някои от тях са част от мегакорпорации.

На стр. 5

На 6 ноември на тържествена церемония в аула „Максима“ в УНСС, момичетата на „Нова Зора“ - Гергана Недялкова и Габриела Михайлова, получиха своите дипломи за бакалавър по специалност „Международни икономически отношения“.

Редакционният съвет на вестника, им пожелава и в магистратурите, които вече са записали, много вяра в собствените сили, преданост към делото на науката и непомръквача обич и отговорност за България. Честито!

ПРАВИТЕЛСТВО НА ВЕСЕЛБАТА!

Когато след разходката на Бойко Борисов до ОАЕ, придружаващата го неизменно при воаяжите му в чужбина „ябълко хвъргачка“ Илиана Бенюска му напомни, че в ОАЕ има министерство на щастието, той подхвърли иронично какво би станало, ако в България имаше министерство на веселбата. Каза го, преди да е изветрял споменът за дипломатическия му „пробив“ в столицата на Саудитска Арабия, Рияд, където двамата с Дядо Цар играха традиционния танц със саби. Преди тях със сабя в

ръка танцува и президентът на САЩ Доналд Тръмп, но имаше по-големи основания да се прави на палячо. Защото подписа в Рияд сделки за 480 млрд. долара, от които 110 млрд. долара за закупуване на американски самолети и въоръжение и 370 млрд. долара саудитски инвестиции в инфраструктурата на САЩ. А Борисов, освен разкриването на български посолства и назначаването на посланици в Саудитска Арабия и ОАЕ, трудно би могъл да посочи други измерения на своите дипломатически „пробиви“.

Споменатото по-горе министерство на веселбата се оказва също такава фикция, както инвестициите от Саудитска Арабия, Катар и ОАЕ. Още повече, че напоследък

у нас се вихри такава „веселие“,

че премиерът предпочита да симулира външно политическа активност, вместо да реагира подобаващо на призивите за оставка на неговите „патриотични“ вице-премиери Валери Симеонов и Красимир Каракачанов. На първия му искат остав-

ката майките, които той нарече „шепа кресливи жени, които спекулират с децата си и манипулират обществеността, изкарвайки на пек и дъжд уж болните си деца, без грам майчинско чувство и отговорност“. На втория му търсят отговорност заради раз-

следваната от прокуратурата търговия с българското гражданство в Държавната агенция за българите в чужбина (ДАБЧ). Понеже назначението на вече сваления, арестуван и разследван от прокуратурата за корупция бивш председател на ДАБЧ Петър Харалампиев е станало с неговото одобрение. Въпреки, че ДАБЧ е поставена под наблюдението на другия вице-премиер Валери Симеонов, някои и без да са посочили доказателствата твърдят, че парите от срамната търговия с български паспорти са отивали при ВМРО. Нещо повече, трансформирали се в биткойни. Каракачанов казва, че ще се гръмне, ако се докаже че е

взел и една стотинка, а Симеонов уверява, че е препращал сигналите за злоупотреби в агенцията до съответните право охранителни органи. То също щеше да скача от моста в Бургас, ако се докаже, че е лично заинтересован от застрояването на резервата над Банско. И, докато двамата лидери на партии от малката коалиция – Симеонов и Каракачанов, водят позиционна война за постове си, третият лидер, Волен Сидеров, брани всички с голи гърди, като казва: „Арестите са политически удар срещу патриотите. Няма основание да смятаме, че управлението е нестабилно“.

На стр. 2

Иди, че му хвани логиката! Нали Сидеров от екрана на своята телевизия Алфа снел политическото си доверие от Симеонов и поиска той да подаде оставка? Първо, заради подкрепата му към „редник Цeko“, тоест за втория лифт в Банско; второ, заради атаката му срещу „редник Киро“, обвиняван от Симеонов в неизпълнение на приватизационните ангажименти към Български черноморски флот; трето, заради противощумните му акции по Черноморие; четвърто, заради обидната му реплика спрямо майките на деца с увреждания.

На свой ред от НДСБ, партията на която председател е Валери Симеонов, снела политическото си доверие от Сидеров като председател на ПП на ОП и заявиха, че не го признават за такъв. А пък Сидеров взе че се разсърди на Каракачанов, заради мълчаливото му съгласие с Валери Симеонов. И дори се съюзи с Николай Барев с мижавата надежда, че като се уреди за евродепутат, той ще го вкара в групата на консерваторите. „Париж си заслужава една литургия“, казал хуленото Анри IV Наварски, когато му предложили срещу приемането на католицизма да замее престола на френските крале. Остава и избирателите на ОП да повярват, че от дърт циганин става млад калайджия.

В тази шизофренична обстановка, от ВМРО решиха да внесат в парламента

проектзакон срещу фалшивите новини

Но има ли по-фалшива новина от твърдението, че управлението е стабилно, въпреки взаимното оплюване и отричане на „обединените“ патриоти? Взаимното недоверие между „съдружниците в престъплението“, наречено управление, както и изначалното подозрение, с което управляваните гледат на управляващата „коалиция на веселбата и скандалите“, показва колко изразнени от съдържание са станали използваните от „политическия елит“ понятия, като „морал“, „ценности“, „стабилност“, „единение“, „справедливост“, „почтеност“, „благополучие“, „европеизъм“, „гражданско общество“, „демокрация“, „народ“ и уви патриотизъм.

Първо изгониха комунизма, макар че него никога не го е имало в България. Имаше социализъм, оценен и от Тодор Живков като недоносач, но въпреки това носталгията по сигурността и относителното благоденствие от времето на Тато остана и продължава да смущава сънищата на политическите въжеиграчи днес. Остана и

ПРАВИТЕЛСТВО НА ВЕСЕЛБАТА!

една партия, която се нарича социалистическа, въпреки че няма нито намерение, нито възможност да върне времето назад. За „традиционната“, или „градската“ десница да не говорим. Тя, колкото и да говори за дясно обединение, по своята способност за делене надминава и земеделските формации. Притиснат от немотия и

скъпоти, народът олевява, а те му обещават светло дясно бъдеще! Че нали и ГЕРБ се брой за дясна и проевропейски ориентирана партия? Нали и тя членува в ЕНП и две години управлява с „традиционната“ десница, наречена „Реформаторски блок“. През тези „години, изадени от скакалци“ се говореше непрекъснато за реформи, най-вече в Прокуратурата, но Борисов използва провала си на президентските избори, за да се отърве от кресливите „реформатори“. За добро или за лошо, така и не се появи българска Лаура Къовеша. После ГЕРБ отново спечели парламентарните избори през 2017 г., но коалирайки се с ОП, осигури такова европейско развитие на България, че тя твърдо се закотви на дъното на ЕС по доходи, качество на живота, образование и здравеопазване. Докато в черните класици е знаменосец: по корупция, битова и друга престъпност, по липса на свобода на медиите, по брой на загиналите при пътни произшествия, по negliжиране на хората с увреждания и др.. Но, тъй като „присъдружните“ на властта меди мразят „фалшивите новини“, те пеят за „успехите“ на правителството, правейки се на глухи и слепи за продължаващото, въпреки, или благодарение на „успешното“ управление, обезлюдяване на страната.

Хвърляо Ленче ябълка

Например цитираната погоре Илияна Беневска реанимира непрекъснато темата за едноличното управление на Нинова в БСП, но подминава без коментар пуснатите от пресцентъра на МС или ГЕРБ съобщения, че премиерът Борисов е наредил да се спире някаква обществена поръчка, да се изключи от обществените поръчки някоя фирма, като „Джи Пи Груп“, или пък депутатите от ПП на ГЕРБ да не гла-

суват предложените от Менда Стоянова поправки в Закона за застраховането. Застрахователите контрират, че ако им наложат да плащат обезщетения на близките на загиналите при катастрофи, вносната „Гражданска отговорност“ може да нарасне до 1000 лв., но премиерът повече се страхува от онези, които ще се явят под прозорците

Георги Свежин

ПАВОРИТИ

И много имена и лесна слава
годините без жал ще изметат...
Иван Вазов

*Ликувайте,
живейте, наживейте се,
шумете до последния си час,
на почести
и лесна слава грейте се,
облагите са именно
за вас!*

*И все пак се пазете
от прегряване.
(Не сипвайте в сърцата ни
печал!)*

*Защото даже
вашето прозяване
е подвиг
и духовен капитал!
Защото даже
вашето безочие,
зловонията ваши
са озон.*

*Не страдайте от скрупули и
прочие -
законът е за другите закон!
За вас звучат*

*фанфарите и флейтите,
за вас ухае
всеки розов храст.
Живейте – както казах,
наживейте се!
А ние ще живеем
подир вас...*

на МС с викове „Оставка!“. И, като същински добър цар, отлага приемането на въпросните поправки, понеже идват европейски и местни избори. А защо не и извънредни парламентарни?

Същата игра играе вице-премиерът Валери Симеонов, който се обявя срещу натоварването на работодателите с ангажимента задължително да назначават на работа хора с увреждания, ако не искат да плащат глоби за отказа си да го сторят. И кой позираше редом с него на нарочената пресконференция? Кирил Домоусиев, когато същият Симеонов обвини в неизпълнение на приватизационни задължения, с което е ошетил държавата с 52 млн.лв.! „Редник Киро“ подкрепи своя екзекутор, но цената на този компромис ще я платим всички ние.

Само за майките на деца с увреждания

няма уютно.

Вицепремиерът по демографската криза първо ги нахока, задето спекулирали и манипулирали обществеността, изкарвайки на пек и дъжд „уж болните си деца“. После каза, че не е изрод и не е искал да каже, че тези деца са нормални. Отказа, обаче, категорично да се извини на „шепата кресливи жени“. Накрая се извини, но от името на коалиционния съвет. За оставка и дума да не става! А и премиерът Борисов няма куража да му я поиска, защото това щяло да срути цялата конструкция. Тя една конструкция ако се крепи на такава гнила опора, заслужава срутване, но защо от НДСБ да не заместят Симеонов с друг свой представител? Толкова ли са некадърни, че са превърнали председателя си в патриотично божество? Остава приживе и паметник да му издигнат. На всичко отгоре, този човек отговаряше и за интегритета на малцинствата, решаването на демографската криза и ДАБЧ! Резултатите са плачевни: циганите от гетата замерят с камъни полиците, дошли да спрат среднощните им запои; младите българи продължават да изтичат през „Терминал 2“; нацията се топи ежегодно с по един средно голям град, а една прогноза сочи, че до 10 го-

дини ще обезлюдеят напълно още 1000 села! Опитът да се внесат българи от чужбина обаче се оказа с най-плачевни последици. Само 5% от получените български паспорти са останали да живеят у нас, но наред с нормалните, българско гражданство са получили и лица, издирвани от Интерпол. При това, както се твърди, срещу заплащане на подкупи от 5000 евро.

СЪОБЩЕНИЕ

Националният клуб на БСП, националният съвет на „Движение ветерани в БСП“ и Издателство Дукати, организират възпоменателна вечер за о.з. генерал Вълкан Дабчев (1926 - 2013г.) и представяне на неговите книги: „Наричат ни утописти (2011г.)“ и „Светло и тъмно (2013г.)“.

Поканят се всички, които познаваха, обичаха и четяха пламенният патриот о.з. генерал Вълкан Дабчев, на среща с неговата памет и книги на 15 ноември (четвъртък) в клуб – кафе на националния съвет на БСП, улица Позитано №20.

Начало 18:00 часа.

НОВА ЗОРА брой 42, 13 ноември 2018 г.

СЕДМИЦА

Вече близо 30 години либералната пропаганда ни внушава безалтернативността и „ценностите“ на т. нар. демокрация, която задължително изисква наличието на много партии, независима съдебна власт, закони защитавали правата повече на престъпниците, а не на жертвите, приоритет на частната пред държавната собственост и т.н. Изобщо, на преден план са индивидуалните желаниа и „свободи“ пред интересите на нацията и обществото. Като пример за връх на съвършеното общество се дават само западните страни – САЩ и тези от Западна Европа. Като недемократични се анатемосват политическите и икономическите системи в страни като Китай и Русия например. Нека видим обаче в своята същност какво представлява „безалтернативната“ либерална демокрация.

Истината е, че демокрацията от англо-саксонски тип е фасадна, а опита на страни като Китай и Русия показва, че икономиката може да се децентрализира и съответно да е конкурентна и при по-централизирана и контролирана държавна система на управление, която също може да има механизми за демократично управление и по-добре да отразява желанията на мнозинството, при което може дори да е по-ефективен коректив на властта в интерес на народа в сравнение с т.нар. плуралистични либерални режими с много партии и разни НПО-та, формиращи т.нар. гражданско общество.

Историческият опит показва, че е възможна система по форма централизирана, дори авторитарно-тоталитарна, която обаче по съдържание да е по-демократична от други, т.е. да изразява интересите на трудовете хора и да работи в тяхна полза, а не в полза на шепа „избраници“. Възможно е при такава система на управление да има повече ред (което според мен е висша обществена ценност), както и социална справедливост.

Така например в „демократична“ България сега се разиграват демагогски спектакли, като например определяне (разбирай повишаването) цените на тока, водата и т.п., след което то се оспорват в съда, но независимо от неговите решения цените не се намаляват (а уж решенията на съда са задължителни!). Те разбира се са задължителни за обикновените трудов човек, когато монополистите и банките трябва да му съдърат кожата, дори за дребни неплатени сметки или кредити при ненормални лихви. Такъв пример имаме скоро, когато „обществения защитник“ или т.нар. омбудсман (каква хубава българска дума!) сезира съда за високата цена на парното, но се оказва, че решенията му не били задължителни за монополистите, чиито прислужник е т.нар. КЕВР. Ето това е чиста проба фасадна демокрация и то плитко скроена!

Факт е, че многото на брой партии не са гаранция за реален плурализъм и демокрация.

Чрез финансово контролираните медии непрекъснато ни убеждават в благо на демокрацията,

In memoriam

Веста е скръбна. Два дни преди рождения си ден, на възраст 97 г., почина о.з. ген. лейтенант Димитър Желев Тодоров. Тези, които в шумотевицата на днешния български ден, са забравили това име или нищо не знаят за него, биха казали навярно: дай Бог всеки му толкова дълъг живот! Но тези, обаче, които познават достойният му житейски път на войн и строител на Ракетните войски на България, тези, които са го наричали „Икона на войската доблест и чест“ и са изграждали рамо до рамо с него ракетния щит на България – ракетчиците от Ямбол, Самоков, Телиш, Карлово и навсякъде, където славата на ген. лейтенант Димитър Желев Тодоров е отеквала, като артилерийски залп, ще почувстват, може би, осезаемата празнота на последната плочка от бронята на славната ризница, с която бе защитено сърцето на България. Защото, макар ракетите ни да бяха нарязани, по волята на ревнивата съюзническа целесъобразност, Командирът бе тук и значи, както пее Висотски „ещо не вечер“.

Само преди два месеца, в началото на септември, о.з. ген. лейтенант Димитър Желев Тодоров, произнесе вдъхновено слово пред „Първия събор на ракетчиците“ в град Приморско, при откриването на паметния знак по случай 50 годишнината от трите бойни пуска с оперативно-тактически ракети, извършени на

ФАСАДНАТА ДЕМОКРАЦИЯ

Доц. Пламен Дамянов
ИИОЗ-БАН

Също така, когато са в опозиция яростно критикуват политиката и законите на управляващите, но самите те, идвайки на власт, не променят критикуваните от тях закони. Ето това е истината за т.нар. плура-

лизъм – различие на думи и единство в реализацията на антинародни закони в интерес само на шепа наши и чужди олигарси. Свидетели сме как в икономическата област няма плурализъм, няма различие, а има единство в защита на плутократите. В крайна сметка на избори се избират малко от много, но все от еднакви, т.е. различни личности, но на практика с едни и същи реални политически действия.

Известно е, че качеството на живот освен материален стандарт има и други аспекти – чистота на околното среда, физическо здраве, сигурност, духовен климат и т.н. Нека разгледаме една от тези страни на качеството на живота – си-

защото имаме т.нар. „свободни и демократични“ избори, които обаче са най-обикновена демагогия. На пръв поглед има избор между много партии, различни личност и различни политически платформи. На практика обаче, както наблюдаваме вече близо 30 години, след като дойдат на власт всички правят едно и също.

При настъпилата след 1989 г. „демокрация“ в този аспект нещата съвсем не стоят добре. Всички помним как при т.нар. тоталитарен социализъм, преди промените, нивото на престъпността беше далеч по-ниско от сегашното, т.е. хората имаха много по-голяма сигурност за имуществото и живота си. След 1989 г. демократично избраният парламент се постара за изкове закони, които облагодетелстват престъпността, пазейки правата на бандитите далеч по-добре от тези на жертвите на престъпления. За да са по-спокойни извършителите на тежки престъпления, бе отменено и смъртното наказание. *Определено смятам, че има по-висша ценност от демокрацията и плурализма – това е редът и справедливостта!*

Другите престели, на които се радваме след демократичните промени и приемането на евроатлантическите ценности са социалната несправедливост и корупцията на всички нива, като подкупите са част от начина на живот – нещо което в такива размери не съществуваше преди 1989 г. Да не говорим за ненормалното социално разслоение и гигантската разлика между малцината свърхбогати (повечето заботители чрез грабежи) и масата бедни българи.

Виждаме как след „демократичните промени“ банките действат реално като един картел, а частни застрахователни дружества прибират пари чрез задължително, т.е. насилствено, узаконено от държавата застраховане (каквото например има за автомобилите). Налице са естествените монополи, които са в частни ръце и прибират сигурна печалба, без да се потят да инвестират средства и внедряват нови технологии - в енергетиката, водоснабдяването, съобщенията, големи инфраструктурни обекти като летища, пристанища и т.н.

Всичко това не е демокрация, а реален обир на пари от народа в частни джобове и то най-вече чужди, без наличие на конкуренция и то в непроизводствени сектори. За медиите да не говорим, свидетели сме как те (с малки изключения колкото за фон) в един хор припяват едно и също относно събитията по света и проблемите в страната, заливайки ни най-често с дребни клюки и лични конфликти, загърбвайки истинските проблеми. *Това е същността на либералната система, която има демократична фасада и тоталитарна грабителска същност.*

28 юни 1968г. - стрелби, които сам той тогава е командвал.

В първите дни на ноември идва и радостната вест, че общинският съвет на град Павел Баня, удостоверява ветерана – ракетчик със званието „почетен гражданин“. И двете събития са радостни и безспорно вълнуващи. Второто е за последно.

За другарите му служили в ракетни войски, Ракетчик №1, издаде през 2007г., едно прекрасно свидетелство за общият им дълг и път в името на България. За всички други, които пожелаят да се докоснат до славните дни на българския ракетен щит и до всеотдайното дело на един достоен живот, могат да разгърнат монографията на ген. лейтенант Тодоров, която някои наричат „христоматия“, други „животопис на ракетните войски на България“. И ще запомнят, навярно, че историята се пише от хората и само понякога от победителите, особено, когато са временни. И че сътвореното остава, винаги, дори като легенда, особено ако е записано с не избледняващото мастило на обичта към Отечеството.

Такава е наградата за живота на истинските мъже: дълъг живот, живот за пример и слава за поколенията.

Да бъде и да остане светла паметта на човека, война и строителя на ракетните войски в България о.з. ген. лейтенант Димитър Тодоров.

ЗОРА

ОТ ПЪРВО ЛИЦЕ

Стр. 3

ХАМЛЕТОВИЯТ ВЪПРОС НА БЪЛГАРИЯ

От стр. 5

При образование с по-универсален характер, както поддържа на един университет, подобен широк спектър от тесни специалности би се покривал от няколко профила с по-фундаментален характер, които биха давали възможност за самостоятелно допрофилиране «на място», при постъпване на работа, и то без принципиални проблеми. Тази многоспектрна политика превръща университетите в нещо като професионално-технически училища, които не подготвят студентите да мислят самостоятелно! Самостоятелното мислене, базиращо се на фундаментална подготовка, е качество, което единствено може да осигури универсалност и гъвкавост за посрещане на капризите на пазара на труда. Университет - универсалност! «Пазарната практичност» на образованието директно води до разрушаване на Университета като феномен на европейската цивилизация. По ирония на съдбата, системата, която води успешно до унищожението му, е създадена точно там, в Болоня, където през 1088 година се открива първия университет на Западния свят (Universita di Bologna).

Технологията на културно-психологическата примитивизация

За да се покаже катастрофалното състояние на образованието в милата ни родина, директен резултат от почти 30 годишен усилен демократичен преход, не е необходимо да се правят особено задълбочени проучвания и даже каквито и да са проучвания. Понякога само един факт демонстрира най-красноречиво състоянието на дадена социална система. Например, достатъчно е само един журналист да бъде хвърлен в затвора за написването на някаква политическа статия за да се твърди, че съответната държава не е демократична. В случая с образованието е достатъчно само да се спомене, че днес университетите у нас са принудени да въвеждат курсове за ограмотяване на студентите си с очевидното заключение, че образованието им е под програмна изолация на ниво на учениците от преди 1989. Не трябва да се забравя, че от даден момент нататък системата става самопроизвеждаща се, защото не най-елитната част от тези студенти са бъ-

дещите учители.

Трудно може да се избере по-добро средство за перспективна културно-психологическа примитивизация на подрастващото поколение от комбинацията на перманентни реформи с Болонската система. Два важни белега на тази примитивизация са дерационализацията на мисълта и деформацията на историческата памет. Дерационализацията на съзнанието се постига с посредствено усвояване на учебния материал по математика, физика и астрономия - готова плодородна почва за процъфтяване на астрология, мистика, окултизм и прочее мракобесни форми, най-ефективно и целенасочено култивирана и от киното («Хари Потър» и сестра като примери).

Рекламираването от медиите на възможностите на магията и чудесата облекчава манипулирането на човека - много по-лесно е да се внуши на човек вярващ в магии всякаква пропаганда, без да се прибегва до рационална аргументация. Масите се подготвят да приемат като нещо нормално нов тип власт - магическа, основаваща се на претенции за вълшебства и чудеса.

Не по-малка вреда нанасят програмите по история, ликвидирани или съществено орязвани. Резултатът -

Загуба на историческо виждане и историческа памет.

Доц. д-р Светла Бонева и дипломантка, завършила с отличие

Такава програма по история не способства за формирането на патриотизъм и гражданско чувство, водейки до за-

Доц. д-р Васил Пектов, зам.-ръководител катедрата, също поздравя дипломантите

губа на национална принадлежност.

Формално в Болонската система е застъпена т. нар. специфика на образованието, отчитаща особеностите на отделните страни, но на практика този аспект в образованието влиза в конфликт с официалната политика на Европейския съюз. Ван Ромпой, предишният председател на Европейския съюз е заявявал, че трябва да се откажем от всякакви опити за възстановяване на националната идентичност, че няма народ, няма родина, Европа е нашият универсален дом [4].

Призивът на Ван Ромпой, реализиран на практика, означава пълно разграждане на културно-психологическа

та тъкан на дадена държава или нация, критикуване и обезценяване на културната и история, като провинциал-

необходими 3-4 години, за да се изглади и установи неговата ефективност. Така се нанася двоен удар - понижава се нивото на образованието от една страна и се засилва социалната позиция на чиновника от друга.

За България е достатъчно да споменем абсолютния разгул на бюрокрацията, окомплектована главно от полуобразовани политико-номенклатурни «специалисти» със съмнителни дипломи, в пълна хармония с произвеждането на професори, доктори и доценти «на килограм» от феодални бизнеси, наречени колежи и университети, благодарение на фамозния закон приет по времето на министър Сергей Игнатов.

Класовият характер на Болонската система

От по-обща гледна точка, Болонският процес организира университетската бюрокрация на наднационално ниво, превръщайки я в сегмент на транснационалната корпоратокрация, чиято главна цел е да превърне планетата Земя в глобален унифициран пазар на стоки и услуги, една от които е образованието, пазар лишен от всякаква национална специфика. За нея прекрасното бъдеще е глобалният свят, финансово регулиран за максимална печалба (На кого?), свят необезпокояван от разни провинциални национални интереси, разглеждани като чиста ерес, която не може да се толерира.

Болонската система има класов характер. Тя е създадена за да бъде интегрална част от днешната глобализация, за да може, като система успешно да предотвратява всяка конкуренция за децата на върхушката, получили образование в елитни заведения [2]. Списание «Икономист» (брой януари 24-30, 2015 с водеща тема: «Новата аристокрация на Америка» [5]) заключава, че с нарастване на важността на интелектуалния капитал, дробното образование става наследствено - децата на богатите и на хората на властта са по-подготвени от останалите да забогатят и да властват.

В така наречения демократичен избор, най-хитроумният модел на олигархично управление, електоратът, както и преди, няма никакво влияние. Политическата способност е синоним на силата на убеждението, необходими за изграждане на «консенсус» по отношение на жизнено важни решения, които съвсем

ДА БЪДЕ ИЛИ ДА НЕ БЪДЕ?

не се формулират от избирателите. По същество, подкрепата демократична съществува само в сферата на пропагандата и идеологията, а в реалния свят е норма капиталистическият елит да я ненавижда. Социалната дресура на електората да избира само от вече готови алтернативи днес успешно се води още от ранни години чрез тестовата система в учебните заведения, която система изобщо не се допуска в най-елитните училища, колежи и университети. Там целта на обучението е друга - способност да се формулират проблеми, за което е необходимо да се прави предварителен анализ.

Осъществяване на чуждия проект за нашето бъдеще

Тука е мястото да се цитира и популярното мнение на Антонио Грамши (свободен цитат), че който реализира господство в културния дискурс контролира политиката по простата причина, че политическата роля на дискурса е да убеждава. При съществено господство в дискурса, например, е почти неизбежно имплантирането на подобрена външна програма в съзнанието на политическия елит на дадена страна, който елит след известно време намира за напълно нормално да гледа на развитието на поверената му държава през чужди очила и да описва световни и локални явления чрез вече разработени и обосновани външни понятия (либерална икономика, демократизация, глобализация, мултикултурализъм, Болонска образователна система и т.н.), следвайки неизбежно, почти автоматично и напълно убедено чужд проект за бъдещето. Вместо собствен.

От примерите по-горе се вижда решаващата роля на интелектуалния елит за осъществяването на информационната война. Интелектуалци от типа на Бжежински не само пишат историята (каквото напишат, това остава), но и управляват историята анализирайки тенденциите на развитието (футуристичен проектно-конструкторски подход). Те не винаги могат да се похвалят с успех, но винаги имат решаващо влияние при налагане на идеологии за близко или по-далечно бъдеще, представяни конструктивно на интелегентията от световните информационни агенции като насоки, дневен ред, главни направления, със съответен подбор кои са во-

дещите новини на деня и пренебрегване на събития, които не са удобни да бъдат новини, следвани от подробни репортажи, анализи и коментари от най-влиятелните вестници и телевизии и накрая довежда до масите в лесно смислаема пропагандна форма от останалите медии. Цялата тази машина, преработваща факти в пропаганда за масите, се управлява от културните елити на нациите, които носят и моралната отговорност за планираната и добре платена дезинформация, която залива електората, винаги в уни-

Бакалаври и магистри от катедра МИО и бизнес в аула «Максима»

сон, с много малко изключение, с икономическите интереси на световния финансово-капиталистически елит.

Социалният разлив на обществото

В лекции по икономика учат, че пазарните отношения се базират на информирани консуматори, които правят рационален избор. Всеки, обаче, който внимателно гледа телевизионни реклами, знае, че бизнесът влага неимоверно големи ресурси, за да създаде неинформирани консуматори, които правят нерационален избор. Същият механизъм, използван да минира пазарните отношения, се използва за минирање на демократията, създавайки неинформирани електорат, който прави нерационален избор от минимален брой фиксирани възможности, отговарящи, например, на интересите на две партии, демократи и републиканци, които в САЩ са в действителност две конкуриращи се крила на една бизнес партия [6,7].

В резултат, социалният разлив на обществото по-лесно се реализира в информационна компонента. Тъй като информацията става решаващ фактор за производството (достъпът до нея, притежаването ѝ, разпределянето ѝ, играе системно-определяща роля в съвкупния процес на общественото производство) тя става главен фактор при формирането на социалните групи, определящ мястото им в обществената «пирамида». Достъпът до този решаващ фактор се обезпечава от неговото качество и от

олибералната контрареволюция за глобално преразпределение на факторите на производство и дохода в полза на богатите, т.е. обръщайки направлението на следвоенната «славна трийсетгодишнина», 1945-1975, по време на която се създава заможна средна класа.

Оскубването на средната класа

Синхронен фактор се явява вече и невъзможността да се разширява капиталистическата система поради факта, че земята е крайна и че

дина в страните сателити на СССР и европейската част на Съюза е имало 14 милиона граждани квалифицирани като бедни, което е много малко число. След разпада на СССР, през 1996, само седем години по-късно, са регистрирани 168 милиона бедни [16]. Заключение на доклада е, че това е най-големият погrom на средна класа в историята на човечеството - социална катастрофа. Става дума за учители, инженери, лекари, учени, хора на културата. Техни представители се виждаха да ровят из кофите за боклук в центъра на София. Голяма част от тези обеднели милиони са заминали преждевременно, както ни учи църквата, в един по-добър свят, илюстрирайки, че информационната война може да бъде не по-малко смъртоносна от «горещата» [7].

Учебната програма: по необходимост консервативна

По същество, постоянното пренаписване на учебниците е чисто комерсиален проблем. То не е необходимо от гледна точка на доброто образование, т.е. образование, което осигурява солиден фундамент и, следователно, потенциал за самостоятелна работа в бъдеще. И ето защо.

Основните и абсолютно необходими познания по математика, физика и химия придобивани в гимназията, а и много голяма степен тези придобивани в университетите, се базират на научни разработки, които са направени почти преди един век. Добър пример тук са най-модерните познания за строежа на атомите, молекулите или, по-общо, познанията за строежа на веществото. Те се базират на най-основните закони и уравнения на квантовата механика, които са установени още преди да започне Втората световна война. И най-модерните учебници, които биха били написани днес или в близкото бъдеще по тази проблематика, по необходимост се ще се основават на тези класически вече знания. Разликите биха били само в степента на педагогичност при поднасянето на материал. Само за илюстрация, преобладаващата дейност в областта на съвременната квантова химия е практически една индустрия с главен проблем числено решаване на уравнението на Шрьдингер, публикувано за първи път през 1925 година, с приличане на все по-мощни компютри.

В доклад на ООН от 2002 година за бедността може да се прочете, че през 1989 го-

дина в страните сателити на СССР и европейската част на Съюза е имало 14 милиона граждани квалифицирани като бедни, което е много малко число. След разпада на СССР, през 1996, само седем години по-късно, са регистрирани 168 милиона бедни [16]. Заключение на доклада е, че това е най-големият погrom на средна класа в историята на човечеството - социална катастрофа. Става дума за учители, инженери, лекари, учени, хора на културата. Техни представители се виждаха да ровят из кофите за боклук в центъра на София. Голяма част от тези обеднели милиони са заминали преждевременно, както ни учи църквата, в един по-добър свят, илюстрирайки, че информационната война може да бъде не по-малко смъртоносна от «горещата» [7].

Учебната програма: по необходимост консервативна

По същество, постоянното пренаписване на учебниците е чисто комерсиален проблем. То не е необходимо от гледна точка на доброто образование, т.е. образование, което осигурява солиден фундамент и, следователно, потенциал за самостоятелна работа в бъдеще. И ето защо.

Основните и абсолютно необходими познания по математика, физика и химия придобивани в гимназията, а и много голяма степен тези придобивани в университетите, се базират на научни разработки, които са направени почти преди един век. Добър пример тук са най-модерните познания за строежа на атомите, молекулите или, по-общо, познанията за строежа на веществото. Те се базират на най-основните закони и уравнения на квантовата механика, които са установени още преди да започне Втората световна война. И най-модерните учебници, които биха били написани днес или в близкото бъдеще по тази проблематика, по необходимост се ще се основават на тези класически вече знания. Разликите биха били само в степента на педагогичност при поднасянето на материал. Само за илюстрация, преобладаващата дейност в областта на съвременната квантова химия е практически една индустрия с главен проблем числено решаване на уравнението на Шрьдингер, публикувано за първи път през 1925 година, с приличане на все по-мощни компютри.

На стр. 8

КАКВА ТИ НОСТАЛГИЯ! - ТА НИЕ ИЗЧЕЗВАМЕ

В почти всички български средства за масова информация, наред с повсеместното затъмнение на реалните проблеми пред обществото и държавата, дезинформацията, фалшивите новини, цензурата и самоцензурата на журналистите, често се застъпва тезата, че отделните примери и резултатите от предишния социалистически период до 10 ноември 1989 г. са резултат на... носталгия по едно отминало време. Но безпристрастните резултати от статистическите данни на сериозните научни изследвания напълно опровергават тези твърдения. **Най-пресен пример за това е изследването на БАН, представено от доц. Г. Бърдаров на пресконференция проведена на 18 октомври 2018 г.** Чрез проследяване на демографските тенденции в България от началото на ХХ век, т.е. за последните 18 години, се прави прогноза за следва-

щото десетилетие. В изследването се подчертава, че най-големия проблем за страната е изключително бързото намаляване на държавно български етнос, образувания - с един милион, наред с увеличаването на т.н. „ромски“, който към 2050 г. ще достигне 1.3 милиона души, както и във възрастовата структура на населението. Прогнозата е, че само след 12 години от картата на България ще бъдат заличени 20% от селата, понеже ще останат без нито един жител и по същество 60% от територията ще бъде обезлюдена. Като най-застрашени се очертават населените места в пограничните и планинските райони. Основната част от населението ще бъде концентрирано в 6 големи града: София, Пловдив, Варна, Бургас, Русе и Стара Загора. Тук ще добавя своя спомен от прогнозите в плана Ран-Ът, а по-късно на ЦРУ, че населението ще

се „стопи“ до около 5 милиона души, съсредоточено най-вече в няколко града, а в страната ще вилнеят цигански банди, поради което придвижването ще се осъществява с въоръжена охрана?!....

На изследването на БАН не може да не се вярва, защото е извършено по правилата на социологията. Освен това, всички сме свидетели на ежегодното напускане на страната от около 40-50 хиляди души, основно млади мъже и жени в работоспособна и продуктивна възраст, с добро образование и професии. Наред с високата смъртност - около 110 000 хиляди души годишно и ниската раждаемост, около 55 000-60 000 души! Не разполагам с данни колко нашенци се завръщат ежегодно, отново в страната. Освен това, поради липса на елементарен поминък в селата, населението постепенно се премества в градовете, понеже

ХАМЛЕТОВИЯТ ВЪПРОС НА БЪЛГАРИЯ

ДА БЪДЕ ИЛИ ДА НЕ БЪДЕ?

От стр. 7

Най-новите разработки в областта на биологията и медицината зависят най-непосредствено от напредъка на изследването на биосистемите на молекулно ниво, т.е. от напредъка на молекулярната физика и химия. Инженерните дисциплини се базират изцяло на законите на физиката и попадат под същия парараф. **Що се отнася до хуманитарния аспект на образованието нещата не биха изглеждали по-различно, ако се откажем от поредното преписване на историята и от преинтерпретирането на литературни произведения главно по политически причини и/или модерни литературни веяния с неясно бъдеще.**

Нещо повече, ако хуманитарното образование има за главна цел да възпитава преди всичко любов към родината, а не променливо чуждопоклонство, стигаме до същото заключение за необходимия консервативен характер на учебните програми и по хуманитаристика. Всякакви модерни аспекти и в естествените науки и в хуманитарните могат да бъдат покривани до известна степен, но е ясно че не могат да бъдат част от образователния фундамент т.е. отделното и строго трябва да се следи работата на учителите дали и как се придържат към съдържанието на учебниците, за да се избегне оцветяване на учениците за сметка на криворазбрани лични интелектуални права и амбиции

готовка.

Има написани много добри учебници, които са минали дългогодишна практическа проверка с отлични резултати. Друг момент е, че едва ли могат да се напишат три или четири различни учебника по даден предмет, например за 11 клас, които да бъдат еднакво добри и при това съществено различни. Останалите варианти така или иначе ще показват несъществени промени. По тази причина всъщност необходими промени на учебниците биха били минимални. Те трябва да бъдат написани ясно, т.е., без излишна специална терминология, а необходимата такава да бъде пояснена най-прозрачно.

Тъй като истинската причина за постоянното преписване на учебниците е чисто комерсиална и/или карриерна на чиновници и експерти към съответното министерство и няма нищо общо с проблема за доброто образование, то е абсолютно необходимо държавно официализиране на определен брой учебници по всеки предмет и за всеки клас, чието съдържание се актуализира само ако е абсолютно необходимо. За печатването на учебниците, чисто техническа работа, се обявява конкурс на обществена поръчка. Периодично и строго трябва да се следи работата на учителите дали и как се придържат към съдържанието на учебниците, за да се избегне оцветяване на учениците за сметка на криворазбрани лични интелектуални права и амбиции

на учители и преподаватели за интерпретация на материала - те са назначени на работа да осветлят даден материал в учебника, а не за да изграждат и изтъкват, преди всичко, собствената си индивидуалност на неговия фон.

Заключение

За да се промени катастрофалното състояние, потвърдено от последните изпити, широко отразявани в медиите, е абсолютно необходима политическа воля заедно с реализацията. Сегашната образователната система не само руши образованието, но и разгражда социалната тъкан на нацията, което в перспектива води до деградация на качеството на самата власт. Не може да се разбиват основите на къщата и да се надяваме, че няма да има последствия. Засага, обаче, се работи само по краткосрочни проекти (до следващия политически мандат), а най-фундаменталният и дългосрочен проблем на държавата е скритан в кюшето. Това е и определението на лумпенски живот - живот само за момента, тук и сега, без проект за бъдещето на нацията, което я обрича да бъде нация прислужник на

други, планирали насоките за десетилетия напред.

Нещо за необходимото условие за избор на позиция и, съответно, за

Фундаменталната отговорност на националния културен елит,

който, в частност, носи и абсолютно цялата отговорност за състоянието на образованието във всяка държава. Основната задача на образованието, например в Япония, е да възпитава децата в дух на патриотизъм, което може да звучи много архаично за глобалното ухо. Или поне странно. В рамките на либералния канон патриотизмът често се възприема като мръсна дума поради директен, безболезнен и вече стандартен манипулативен преход към нацизма, в много случаи негов синоним, когато нещата опрат, традиционно, до безогледна пропаганда. Та в този канон може често да се чуе поговорката със звучене на фундаментална истина: *«Патриотизмът е последното убежище за негодая»*. От гледна точка на пазарния глобализъм всичко е ясно - патриотични настроения, даващи икономическо

предимство на национално пред глобалното (т.е. за сметка на глобалния финансов гегемон) са ерес, с която се води безмилостна война с всички позволени и непозволени средства (справка САЩ; цитати - Чомски). Работата е там, че спомената поговорка в оригиналната редакция на Джонсън [8], изглежда малко по-различно: *«Даже и за негодая има последно убежище и това е патриотизма, любовта към родината»*.

Сравнението на двете формулировки е много разголяващо, за това до какви висини може да достигне манипулацията. Най-куриозното в тази игра с думата «патриотизъм» е, че гротеските на информационната война в полза на либералния глобализъм, англосаките, са се постарали да си формулират свое собствено последно «убежище», което за техните либерални ученици може да звучи като най-чиста ерес: *«Right or wrong, this is my country!»* (Правя или не, това е моята родина). Обяснението е изключително елементарно: това е убежището, ако искаш да не си слуга на международната арена.

Литература:
1. Indicting the System with Noam Chomsky; Interview by Andrew Smolski CounterPunch, April01, 216; <https://chomsky.info/04012016/>.
2. Андрей Фурсов, "Реформа" образование скъзове социално и геополитическу призьму, Русская народная линия, 07.11.2011; Реформа образования как угроза власти, <https://www.youtube.com/watch?v=Nns9tCNVcg>
3. Фурсенко, Андрей Александрович, <https://ru.wikipeedia.org/D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>
4. Андрей Фурсов, БИОРОБОТ - Евросовет упраздняяет родину http://andreyfursov.ru/news/biorobot_evrosovet_
[uprazdnjaet_rodinu/2013-11-20-280](http://prazdnjaet_rodinu/2013-11-20-280)
5. Economist, January 24th-30th, 2015 "The New Aristocracy of America", Front page.
6. Noam Chomsky, The Unipolar Moment and the Obama Era; Text of lecture given at Nezahualcoyotl Hall, National Autonomous University of Mexico (UNAM), University City, Federal District, Mexico, September 21, 2009. (<http://www.chomsky.info/talks/20090921.htm>).
7. Александър Гочев, PAX AMERICANA: Капитализъм, Либерална Глобализация, Информационна Война и Културен Елит, сп. Везни, 2015, кн. 8, стр. 138.
8. Samuel Johnson: Patriotism is the last refuge of a scoundrel. <http://www.samueljohnson.com/qotw02q2.html>

И КАТО НАРОД И КАТО ДЪРЖАВА!

държавата практически е абдикирала от грижата за селата и общините, с малки изключения, по партиен признак.

Държавата ни няма ясна визия за бъдещето си, включително национална доктрина и протичащите неблагоприятни процеси са оставени на саморегулиране, което води до посочените трагични резултати.

В изследването се отчита, че все по-малко образовани българи създават семейства и са готови да отглеждат повече от едно дете, а за сметка на това по-необразованите се възпроизвеждат отлично. А в ромския етнос сме свидетели, че „децата раждат деца“ и се разчита на държавна помощ и издръжка, което се отразява неблагоприятно на цялостната държавна политика, която следва да бъде насочена към преодоляване на обхваналата ни демографска катастрофа, ако искаме България да я има и в края на ХХI –я век.

А защо и как стигнахме до тук ?

Мисля, че примера който ще посоча, като свидетел за случилото се в моето родно село Рогозен, община Хайредин, Врачанска област, където бе открито най-голямото сребърно тракийско съкровище през 1986 г., дава нагледен пример в мален вид, без да претендира за изчерпателност, за страната и от там за причините и последиците от натрапената ни т.н. „демокрация“, а в същност първичен див капитализъм, без правила.

В 1946 г. селото има 3314 жители и около 850 къщи, а землището му е около 32 000 декара. Масовизацията на ТКЗС и индустриализацията на страната водят до намаляване на населението и в 1995 г. то наброява 1766 жители. В годините до 10.X.1989 г. почти е обновен из основи жилищния фонд с полумасивни и масивни тухлени сгради. Кооперирането на земята доведе до замяна на изнурителния ръчен селски труд, с машинна ѝ обработка, чрез повсеместно навлизане на трактори, комбайни, камиони и др. Постепенно, освен полевъдството, се развиха печеливши отрасли, като лозарство, овощарство, зеленчукопроизводство и пр. Бяха изградени значителни по размери ферми за едър и дребен добитък: кравеферма, овцеферма, свинеферма, както и птицеферми за кокошки и гъски. Изградени бяха два микроразвива. Машинният парк и прикачния инвентар се обслужваше от механична работилница съоръжена със стругове, фрези и др. както и от ковашки и дърводелски цех. В селото заработиха плетачен цех, военен цех, тухларски цех, лимонаден цех, маджунарница и даракчийница. По-късно на базата на свинефермата бе изграден огромен свинекомбинат с проектна мощност 100 000 свине, която към 10.XI.1989 г. достигна 80 000 свине. ТКЗС-то разполагаше с две павилиона, където продаваше плодове и зеленчуци – в София и Перник. Бяха изградени и функционираха две обществени кухни, едната за механизаторите и персонала на ТКЗС, а другата за социален патронаж. Фурната на ТКЗС-то функционираше денонощно и заедно със специализираните магазини за хранителни стоки, дрехи и обувки, мебели, строителни материали и др. задоволяваха основните потребности на населението.

Децата в селото се обучаваха в две училища – начално до IV кл. и основно до VII, по-късно VIII клас. През петдесетте години числото на учениците от двете паралелки на съответните класове бе около 80 души. Всички деца ходеха на училище, може би с редки изключения. През осемдесетте години бе оформен парка и центъра на селото, където намериха място внушителен паметник на загиналите в Септемврийското въстание 1923 г. и огромен читалищен дом с кинозалон за около 300 души, библиотека, кафе-сладкарница, пенсионерски клуб и др. Към читалището имаше певчески, танцови и драматични колективи. В съседство бе църквата, която функционираше със свещник от селото и черковно настоятелство. Разширен бе Здравия дом, където работеше лекар, мед. сестра, акушерка, зъболекар и аптекар. Здравният дом разполагаше с линейка. За едрия и дребен

Някога, хората от село Рогозен, обработваха гроздов масив от 3 хиляди декара и бяха национален първенец по добив на десертно грозде „Булгар“. Днес от гроздовият масив няма и един останал корен. От гроздоберачите – само редки семейни снимки. На снимката, звеното на Георги Предев (крайният в дясно), от гроздобераческата бригада.

рогат добитък на ТКЗС и на кооператорите се грижеха ветеринарен лекар, зоотехник и др. в специална двуетажна сграда. В масивната двуетажна сграда построена до 9.IX.1944 г., функционираше кметството с различните служби / данъчна, техническа, военно-отчетно бюро, общински милиционер и др./, както и телерадиоопощенска станция, ДСК и радиовъзел. Съгласно законите е изграден Доброволен отряд на трудещите се / ДОТ/, функционира Другарски съд и Ловна дружинка. През селото преминаваха множество автобусни линии,

Спомен за „море от мляко“: животновъди от кравефермата на ТКЗС в село Рогозен, отличници в млеконада.

който го свързваха с Враца, Оряхово, Козлодуй, Б. Слатина, Монтана, Кнежа, Плевен и др. Всичко изброено даваше възможност за нормален живот на селото, за поминък и за достатъчен брой работни места.

Какво стана след 10.XI.1989 г. ?

Еднозначният отговор е : Разруха!

Ликвидиран беше Аграрно-промишления комплекс, погълнал ТКЗС-то и всичко свързано с тях – сгради, ферми, техника, работилници, добитък и пр. Заслугата за това бе на т.н. Ликвидационна комисия, чиято основна задача бе да върне „земята в реални граници“ на наследниците на бившите кооператори. В резултат сега землището на селото се обработва от 6-7 арендатори, които постепенно изкупуват земята от наследниците. Рентата за останалите собственици е 30 лева за декар.

Свинекомплексът бе унищожен, включително сградния фонд – четириетажна административна сграда, складове, помпена станция, халета и др., от където бяха извадени всички врати, прозорци, инсталации, железни и тухли. Сега, като нам свидетел, стърчи само водонапорната кула. Закрити са всички горепосочени цехове. Ветеринарна лечебница е закритя и опустошена, но още съществува като сграда. Здравната служба постепенно бе закритя. Сега в селото има само

„джити“, медицинска сестра и зъболекар, който идва в определени дни. Там „джитито“ играе ролята и на аптекар за най-необходимите лекарства, а за по-специалните се ходи в гр. Б. Слатина и гр. Враца. Социалният патронаж, до колкото го има, се извършва с автомобил от кухня-майка в с. Хайредин. Киносалонът вече не работи. Функционира само библиотеката, пенсионерския клуб и сладкарницата. В църквата няма свещеник. При нужда идва такъв, който обслужва няколко села. В сградата на общината е останал само кметския наместник и секретаря, както и пощенската станция, където се получават и пенсията. Двете училища са закрити и децата се извозват ежедневно до с. Хайредин с училищен автобус. Сградата на

началното училище е превърната в детска градина, а на прогимназията е заключена и се очаква нейната приватизация. След 10.XI.1989 г. е построена само една сграда! – за частен магазин. За сметка на това около 250-300 къщи не се ползват целогодишно, стоят заключени и постепенно се рушат, като са подложени и на постоянни набези за ограбване, а други се продават на безценци на цигани, които са работили в Испания, Гърция и др. В селото няма полицаи. На терена работи частна охранителна фирма. Насе-

лението е сведено до около 1000-1100 жители. Значителна част от българите са възрастни хора, включително вдовици и вдовци. При посещения в селото правят тягостно впечатление десетките пресни некролози от текущата година, както и честото биене на камбаната „на умряло“. Младите хора са в градовете или в чужбина. Раждаемостта, до колкото я има, е основно от ромското население, което е достигнало почти 30%....За него няма постоянна работа и живее на сезонна работа и социални помощи, ден за ден... Подобна е съдбата и на селата в община Хайредин: Хайредин, Михайлово, Манастире, Бързина и Ботево. Спирам!

Това само носталгия ли е, или умалена картина на она погорм, който се случи след 10.XI.1989 г. на територията на цяла България?! ....

Какво да се прави ?

Отговорът не е еднозначен при външнополитическата и вътрешнополитическата обстановка, но от някъде трябва да се започне. Най-напред със смяната на сегашния пагубен модел на управление. Основната част от отговорите се съдържат в предложението от БСП „Визия за България“. В нея са посочени както причините, така и решенията за преодоляване на демографската катастрофа, както и за социалната политика, образованието, науката, културата и др. Необходим е национален консенсус, за следване на основните приоритети на страната, от всички политически партии, въпреки смяната им във властта. За това е необходимо национално единение, за което вече се правят призови както от Президента на Република България г.н Румен Радев, така и от обществени организации, движения и граждани. За да я има България – сега и за винаги!

Тодор ПРЕДОВ – д-р по право, бивш жител на с. Рогозен

На практика, обаче, „пробивът“ беше на пръв поглед в единната осъдителна позиция на демократичната общност спрямо опръсканата с кръв саудитска тирания. Защото посланикът ни в Рияд, бившият седесар Димитър Абаджиев, се похвали, че въпреки „бойкота на Запада“, е присъствал „в лично качество“ на инвестиционния форум „Давос в пустинята“, проведен под патронажа на саудитския престолонаследник принц Мохамед бин Салман. Същият Салман, когото светът обвинява за убийството и разчленяването на журналиста Джамал Кашоги в Генералното консулство на Саудитска Арабия в Истанбул. „ЗОРА“

<<Саудитска Арабия се управлява от една от най-отвратителните диктатури на Земята. Нейният тоталитарен, теократичен режим лишава милиони от нейните граждани, особено жените, от най-фундаментални права. Той обезглавява дисиденти и хора, които са гейове. Понастоящем мачка Йемен с оръжия, доставени от Британия и САЩ, причинявайки смъртта на хиляди хора, включително на деца, избити в училищни автобуси. Пет милиона йеменски деца са заплашени от гладна смърт. Режимът изнася екстремизъм по цялото земно кълбо, радикализирайки потенциални терористи и поставяйки под голяма заплаха британската национална сигурност и живота на нашите граждани. Сега режимът е обвиняван за отвлечането, убийството и разчленяването на журналиста Джамал Кашоги в Турция миналата седмица. Това би трябвало да е показало на света, че

парите струват повече от най-фундаменталните човешки права. Довечера Националният исторически музей в Лондон – публична институция, чийто попечители са назначавани главно от правителството – домакинства на един прием за саудитското посолство. Това, че музеят домакинства на една вечеря в чест на един от най-екстремните режими на Земята, докато йеменски деца гладуват до смърт, е достойно за презрение. Той пуска едно изявление, поясняващо, че „никой от състава на музея няма да присъства като гост или да говори на събитието“ (неуместно), но че такива събития са „важен източник на външно финансиране“. Нека да е абсолютно ясно: парите в брой, получени от Националния исторически музей, са кървави пари.

Музеят настоява, че тези събития не представляват „джирсоване на продукти, услуги или визждания [на неговите клиенти]“. Наистина ли? Значи музеят има абсолютен неморални стандарти относно това от кого приема пари в замяна на факта, че позволява нещо, което неговото презрапо, аморално изявление описва като „нашите портретни пространства“? Би ли бил той напълно щастлив, предлагайки своите „портретни пространства“ на посолството на Северна Корея? Нали в края на краищата той не „одобрява“ страната, а само взема нейните пари? А

присъстват на приема до вечеря, се очаква да си тръгнат безопасно. Нещо, което не може да се каже за Кашоги след посещението му в саудитско консулство в Истанбул. За срам, журналистите са сред онези, за които се говори, че ще присъстват, наред с британските парламентаристи. В един справедлив свят Саудитска Арабия би била международен парий. Докато стигнем до там, британското гражданско общество би трябвало да покаже елементарна нравственост. Свикани са протести за тази вечер в 6,30 след обяд зад музея: народът би трябвало да я нало-

манитарни кризи, а престъплението срещу журналиста Джамал Кашоги. „Но не очаквайте тези дискусии да продължат много. Установеният английски ред и саудитската тирания са се заобиколили взаимно“, каза Джоунс и продължи писанието си така: <<Връзките между нашите управляващи елити и този режим, който отсича главите на опозиционерите, изнася терор и избива децата в Йемен, са прекалено изгодни, за да бъдат прекъснати. Погледнете политическите ни елити. По време на премиерстването на Тони Блеър върху пресуратурата бе упражнен натиск за

една модерна и напредничава Саудитска Арабия. Представяйте ми за тази страна изцяло тези дискусии да продължат много. Саудитците, които му превеждаха ресурси, бяха останали много доволни: по времето на Мохамед бин Салман наказанията отсичане на главата нараснаха двойно, арестувани бяха активисти за правата на жените и опозиционери, и бяха избити стотици хиляди йеменци. Разхождането на английските депутати с цел създаване на лъжливо възприятие за реформи, е изгодна инвестиция.

Има и икономически връзки. Докато беше министър на външните работи, Борис Джонсън беше заявил, че през идните 10 години ще привлечат 65 милиарда лири стерлинги саудитски инвестиции в различни сфери: от финансите до образованието, от отбраната до здравеопазването. През този период беше отменена и поправката, възпрепятстваща поставянето в „първа категория“ на Лондонската борса на чужди държавни компании. Източници казват, че това е било направено заради саудитската петролна компания „Арамко“. Англия променя правилата си заради една диктатура. Гигантският текущ дефицит, образувал се в резултат на изтласкването на края на производствения сектор, предпочитайки финансовия сектор, се финансира с петродоларите, идващи от Персийския залив“.

Саудитски фондове в гражданското общество и печата.

„Саудитското влияние е проникнало до дълбините на гражданското общество. Университети харчат пари, идващи от саудитската кралска фамилия. Само на Оксфордския университет бяха преведени десетки милиони долара пари. Музеите в Ню Йорк вече не приемат саудитските пари, но Природно историческият музей в Лондон, в отговор на призивите след престъплението срещу Кашоги да отмени едно мероприятие на саудитското посолство, организирано в музея, каза че Саудитска Арабия е важен източник на финанси.

Погледнете уж свободния английски печат. „Индипендънт“, бившето ми работно място, заедно с една медийна група, близка до саудитската кралска фамилия, реши да открие информационни сайтове в Средния Изток и Пакистан. По един обезпокоителен начин, бизнесмен, имащ една разходка, организирана през месец април тази година, Пол Уилямс от Лейбъристка-та партия беше казал: „Индигендънт“. За да рекламира

та тосва хора в Йемен. Съюзът на Англия със саудитската династия показва, че споменаването за човешки права на другите страни е голяма лъжа. Великобритания подрежда чужди режими в йерархията на лошите, но подреждането е не според това колко безпощадни са режимите, а според това доколко те обслужват интересите на Запада. Има още много причини за това рухващият обществен порядък на страната ни да губи своята легитимност. И тази кървава връзка привлича вниманието, колкото другите причини>>.

Република. Изборна демокрация.

Чакайте, а как тогава стои въпросът с тези страни, чийто държавен строй не е републиканският? Този строй бави развитието на страната, ще ви отговори либералът. Ето, в СССР имаше една партия, имаше и избори, но от либерална гледна точка именно отсъствието на втора КПСС доведе до толкова печални последици. Трябва да отбележим, че в техните размишления има и зрънце рационализъм - ако в СССР имаше две партии, системата щеше да е по-устойчива. Вероятно. Напълно е възможно. Въпреки че, в ГДР, например, имаше цели пет партии: Социалистическа единна партия на Германия (СЕПГ), Земеделска демократична партия на Германия (СДПГ), Либерално-демократична партия на Германия (ЛДПГ), Християн-демократичен съюз на Германия

света се случват удивителни неща. Ще станат още по-удивителни, ако поне малко поразмишляваме над тях. Един от главните тезиси на либералите е следният: изборната система, която съществува днес в САЩ и някои негови съюзници, един вид е стандарт, еталон, и гарантира развитието и процъфтяването на страната. Нека за минута се съгласим с тази теза, за да докажем пълната несъстоятелност. И така, те твърдят, че именно държавното устройство, свързано с формата на възпроизводството и предаването на властта чрез избори, е ключът към успеха на всеки народ. Как се нарича такъв строй? Лесно е да се отговори на този въпрос: строят, в който реалната власт се предава чрез избори, се нарича републикански.

В днешен Китай има само една политическа партия, но този факт не пречи, а силно помага на свръхбързия ръст на китайската икономика и мощта на Китай като издигаща се свръхдържава.

Удивителна работа! - ние виждаме, че изборната демокрация и многопартийността като такива не са задължително условие за развитие на държавата. „Републиките“ до болка се различават една от друга: нали към този тип държава се отнасят и САЩ, и Китай, който така и се нарича: Китайска Народна Република.

А още има и Китайска Република, която у нас е прието да наричаме Тайван. Може съвсем да се оплетем вече: нали в гражданската война в Китай, в която през 1949 година побеждава Мао Дзедун, един срещу друг воюват републиканци! Ще кажа нещо повече - от двете страни воюват представители на революционни партии. Изгуби-

тосва хора в Йемен. Съюзът на Англия със саудитската династия показва, че споменаването за човешки права на другите страни е голяма лъжа. Великобритания подрежда чужди режими в йерархията на лошите, но подреждането е не според това колко безпощадни са режимите, а според това доколко те обслужват интересите на Запада. Има още много причини за това рухващият обществен порядък на страната ни да губи своята легитимност. И тази кървава връзка привлича вниманието, колкото другите причини>>.

ХАЙЛИ НЕ ЛАЙКЛИ

Николай СТАРИКОВ

Национално-демократична партия на Германия (НДПГ) — но нещо никой от либералите не гледа на Германската Демократична Република като на еталон за демокрация. Вероятно затова, че на немска земя освен ГДР имаше още и ФРГ, която израсна под американски протекторат, а което означава, че къде-къде е по-близо до сърцето на всеки либерал на планетата. Та значи, работата не е в количеството партии? Но процесите на избори, които протичаха и в и СССР, и в ГДР, не предпазиха тези две държави от предателството на най-високо ниво и от гибелта им като следствие.

В днешен Китай има само една политическа партия, но този факт не пречи, а силно помага на свръхбързия ръст на китайската икономика и мощта на Китай като издигаща се свръхдържава. Удивителна работа! - ние виждаме, че изборната демокрация и многопартийността като такива не са задължително условие за развитие на държавата. „Републиките“ до болка се различават една от друга: нали към този тип държава се отнасят и САЩ, и Китай, който така и се нарича: Китайска Народна Република.

Къде са принципите?

Ами, няма ги. Както няма никакви правила. В Руската Федерация е изградена демокрация по западен образец, но нас никои няма намерение да ни смята за демократи. При това Великобритания е монархия, а правата на кралицата не са ограничени с никакъв закон. Тя е съставна част от долната камара на парламента и може да го разпусне по всяко време. Тя е глава на Камарата на лордовете. Тя е глава на съдебната власт. Тя е глава на изпълнителната власт и може да назначи за премиер всеки човек и не е задължена да постави на този пост ръководителя на управляващата

партия. Тя е върховен главнокомандващ. Тя е глава на Англиканската църква!... Кралицата има уникална, пълна и несменяема власт, но при това Великобритания се слави по света като демокрация, бидейки най-истинска абсолютна монархия. Там буквално „съвсем“ няма конституция, а следователно, да се говори за „конституционна монархия“ в този случай просто е неприлично. Та значи, работата изобщо не е в държавния строй, не е в броя партии, не е във властовите фигури, а в нещо съвсем различно. Това много ясно се вижда в ситуацията със саудитския журналист Джамал Хашоги, изчезнал в консулството на Саудитска Арабия в Истанбул. Той влиза там за да уреди свои документи и повече не е излиза. Изчезнал е. Най-вероятно са го убили или тайно са го извели от там. Както пише пресата - извели са го на части.

Каква е реакцията на Запада?

Празни думи! Никой не въвежда и не изисква санкции срещу саудитите, никой не екстрадира дипломатите им, никой не говори за „червената черта, която тоталитарният режим е преминал“, не наричат Саудитска Арабия „държава-изгой“.

„Държавният департамент на САЩ призова Ел-Рияд за окаже съдействие при разследването на изчезването на саудитския журналист“ - това е всичко.

Каква е работата? А ето каква е. Световната политика винаги условно се е определяла като при системата за опознаване при самолетите „свой-чужди“. Ако си свой - стандартите са едни, ако си чужд, подходът е съвсем друг - и тогава е абсолютно невъзможно да се харесаш на Запада.

И ето - за Запада ние сме вечните „чужди“. Затова за нас „хайли лайкли“ е като доказателство, ни сме виновни за всичко. А за Саудитска Арабия стандартите са други. В рамките на които те са „хайли не лайкли“...

17.10.2018 г.
Превод от руски език
Гияс Гулиев

И В ТОВА ЦАРСТВО, КЪРВАВО, ГРЕШНО..

Репутацията на музея е заложена, заради неговото позорно решение да бъде домакин на една отвратителна диктатура. Нека бъдем абсолютно наясно за това: парите в брой, получени от Националния исторически музей, са кървави пари.

какво ще кажете за „Ислямска държава“? Не обезглавява ли публично Саудитска Арабия жени, които обвинява че са вешници? Или не осъжда ли неверниците на смърт? Не изнася ли екстремизъм, който помогна да се пръкнат такива, като „Ал-Кайда“, „Талибан“ и ИДИЛ? Каква точно е моралната точка на разграничаване за Природно историческия музей, ако изобщо такава съществува? Когато запитах техния прес офис, той отказа да каже. Както изтъкна кампанията против търговията с оръжия: „Природно историческият музей е едно много престижно място за срещи и не би трябвало да домакинства на един режим, който беше обвинен в убийството на журналисти. И, които причинява хуманитарна криза на народа на Йемен.“ Наистина, онези, които

жи (нравствеността, б.р.). Ако Природно историческия музей не отмени приема за този опръскан с кръв режим, репутацията му постоянно ще бъде изхвърляна на бокула. Той ще е показан на света, че парите струват повече от всички фундаментални човешки права. Това е толкова елементарно, че се разбира>>.

разследването на гигантска корупция, включваща едно саудитско оръжиево споразумение. Откакто под саудитско водчество започна провеждането в Йемен клане, до сега, английското правителство подписа с Рияд оръжейно споразумение за 4,7 млрд. лири стерлинги. Английски военни съветници работеха в саудитските военни щаботове. Дори и Германия да забрани оръжияния износ за Саудитска Арабия, не е възможно Англия да тръгне по пътя на Германия. Саудитският режим превежда стотици хиляди лири стерлинги на английските депутати, повечето от които са тори, а някои са депутати на Лейбъристка партия. След една разходка, организирана през месец април тази година, Пол Уилямс от Лейбъристка-та партия беше казал: „Видаж

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Габриела МИХАЙЛОВА
(редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВЕВ
Проф. д-рн. Нико СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ

ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р инст. н. Тодор МИШЕВ
Фотографи Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел./факс: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД

Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тинява" 100
БАНКОВА СМЕТКА:
УниКредит БулБанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F

Примат е оригинал по
стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират
и не се връщат.

Броят е приложен редакционно
на 09.11. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда
и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

И В ТОВА ЦАРСТВО, КЪРВАВО, ГРЕШНО..

„Националният исторически музей е домакин на парти за саудитците. Срам за него!“ Това написа в Интернет на 14 октомври, на дванадесетия ден от изчезването на саудитския журналист Джамал Кашоги, журналистът от британския вестник „Гардиън“ Оуен Джоунс. А на 24 октомври той заклеми политическите елити на Обединеното Кралство, с драстично заглавие на поредния си коментар: „Британия продаде душата си на Дома на Сауд. Жалко за нас!“

Оуен Джоунс

вили, че след американския президент Доналд Тръмп, и нашият Дядо Цар с неговия бивш бодигард играха танц със саби в Рияд? А след посещенията си в Обединени-

парите, както е казал на своя син император Веспасиан, не миришат, дори когато са събрани като данък от обществените клозети.

Прочетете какво друго пише Оуен за „гостоприемството“ на Великобритания

Никоя известна медия - американска, британска, западноевропейска, или българска, не намери за нужно да публикува написаното от Джоунс в първия коментар. Не го публикува дори

Природно историческият музей защитава домакинството на мероприятията на саудитското посолство.

вестникът, в който той работи. Защото, както споделя авторът, и вестник „Индипендънт“, в който е работил по-рано, и вестник „Гардиън“, за който

ния и музеите в Лондон, за да разберете защо журналистът смята, че и там парите стоят над всички фундаментални човешки пра-

те арабски емирства (ОАЕ) Борисов дори се похвали, че е постигнал дипломатически „пробив“, подобен на този в Саудитска Арабия. Вероят-

пише сега, получават пари от най-корумпираната и тиранична династия на света. А

„Англия продаде душата си на Дома на Сауд. Жалко за нас!“

ва и ценности, с които ние залъгват западните и българските приятели и съдружници на саудитския режим. Нали не сте забра-

но е имал предвид откриването на български посолства и назначаването на посланици в двете страни.

На стр. 10

БЪЛГАРИЯ

Анастас СТОЯНОВ

Можем просто
от кон да я видим,
колко път е -
ще го минем пешком:
две денонощия
от Девин

до Видин
и толкова
от Емине
до Ком.

България -
просната кърпа,
шарена кърпа
с дъх на рози и пот.

Морето я мокри,
рилски вятър я дърпа
и тя се ветрее
под синия свод.

Везана кърпа
с градове-мъниста,
знаме,

издигано не един път,
завързано здраво
при Видин и Силистра
на Дунава

за синия прът.

Малко взела,
много дала,
орфана

от алчни ръце -
тя е такава,

че цяла,
цяла
се побира

в едно сърце.

Книгата на Николай Стариков е с цена 14 лв. и може да се закупи от офиса на ул. „Пиротска“ 3 в София, както и да се поръча с обикновен пощенски запис на стойност 16 лв. (14 лв. + 2 лв. за пощенската пратка), на адрес София 1377, за Минчо Мънчев Минчев - до поискване

